Dobrostan zwierząt

Dobrostan zwierzat gospodarskich Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWpr. 02010-1/2015

Dobrostan zwierzat w schroniskach Instrikcja Głównego Lekarza Weterynarii Nr GIWz.420/AW-32/11

e-Podręcznik

Przedmowa do podręcznika

Jestem przekonany, że rozpoczynając studia z zakresu medycyny weterynaryjnej lub nauk weterynaryjnych, każdy student nie tylko posiada już pewne pojęcie o tym, czym jest dobrostan zwierząt, ale i podjął wewnętrzne postanowienie o działaniu na rzecz dobrostanu powierzonych mu zwierząt. Jest to zgodne z duchem medycyny weterynaryjnej, ale stanowi zaledwie początek właściwej edukacji weterynaryjnej.

Dobrostan zwierząt określa się na podstawie ich stanu fizycznego i psychicznego – stąd powinny one jednocześnie znajdować się w dobrej kondycji i dobrze się czuć. Znaczna część programu kształcenia lekarzy weterynarii poświęcona jest sztuce i nauce utrzymywania zwierząt w dobrej kondycji fizycznej poprzez dbałość o warunki chowu, higienę, profilaktykę oraz szybkie leczenie z ran i chorób. Mniej uwagi poświęcano dotąd badaniom nad samopoczuciem zwierząt. Jest to zagadnienie zdecydowanie bardziej złożone, niż mogłoby się wydawać. Skoro nigdy nie mogę być do końca pewny, jak czuje się drugi człowiek, o ile trudniejsze jest zrozumienie samopoczucia krowy, kurczęcia, czy ryby!

Działając we współpracy z Wydziałem Nauk Weterynaryjnych Uniwersytetu w Bristolu, WSPA przygotowała doskonały, wyczerpujący program nauczania z zakresu dobrostanu zwierząt, skierowany do przyszłych lekarzy weterynarii. Mogę tu śmiało wyrazić mój entuzjazm dla tego dzieła, gdyż nie uczestniczyłem bezpośrednio w jego przygotowywaniu, chociaż do jego powstania znacznie przyczynili się moi koledzy z uczelni. Określiłem ten program jako wszechstronny, gdyż odpowiednie miejsce zajmują w nim: nauka jako droga do właściwego rozumienia zwierząt, etyka jako droga do rozwinięcia właściwego szacunku dla zwierząt, oraz profesjonalne kształcenie jako element umożliwiający przełożenie odpowiednich myśli w odpowiednie czyny.

Kształcenie z zakresu dobrostanu zwierząt, obejmujące formalne nauczanie, ćwiczenia praktyczne i pracę własną pod opieką wykładowcy, ma podstawowe znaczenie w ramach programów nauczania patologii czy praktyki weterynaryjnej. Sposób realizacji takiego programu zależy od poszczególnych uczelni. W przeszłości stanowiło to problem, ponieważ wielu wykładowców nie miało pewności co do tego, co konkretnie program nauczania z zakresu dobrostanu zwierząt powinien obejmować. „Dobrostan zwierząt" wychodzi naprzeciw tej potrzebie w sposób precyzyjny i skuteczny. Jestem przekonany, że wniesie istotny wkład w doskonalenie nauczania z zakresu problemów dotyczących dobrostanu zwierząt w uczelniach realizujących studia o charakterze weterynaryjnym na całym świecie. Będzie to również z pożytkiem dla zwierząt.

John Webster, profesor zootechniki Uniwersytet w Bristolu, Wydział Nauk Weterynaryjnych (Wielka Brytania)